

RECORDANT...

Josep Masllobet i Sanmiquel

(1879 - 1946)

(I)

Foto de J. Vilatobà. Any 1909.

Daniel Sanahuja i Capella encetà la seva assídua col.laboració a QUADERN en el núm. 4 (setembre-octubre, 1978) i precisament amb una evocació al Mestre Masllobet.

Posteriorment l'autor seguí treballant en la biografia del qui fou el seu professor i mestre de música, tan lloregat arreu, i avui ens pot oferir un altre treball més complet i exhaustiu, àdhuc més just, com es mereix la personalitat humana i artística d'aquell inoblidable Mestre que fou Josep Masllobet i Sanmiquel, qui QUADERN s'honora d'enaltir com cal.

Va néixer a Sabadell el dia 15 d'agost de l'any 1879. A l'edat de set anys va començar els estudis de solfeig i poc després els de piano amb mossèn Miquel Ferrer, entrant a formar part de la Capella de Música de la Parroquial Església de la Puríssima Concepció que dirigia el referit mestre, fins que el compositor Eusebi Bosch Humet es féu càrrec de la direcció de l'Escola Municipal de Música d'aquesta ciutat on cursà els primers estudis d'harmonia a l'ensems que assistia al col·legi dels Pares Escolapis on seguia el curs dels estudis primaris.

Desitjós de formar part de la Banda Municipal, que integrada per joves d'edat no superior als catorze anys havia fundat l'esmentat mestre Eusebi Bosch, emprengué l'estudi de la trompa, despenyant poc temps després, el primer paper en aquella agrupació musical.

L'any 1896, intensificà els estudis sota la direcció dels mestres Nicolau, Daniel i Albergui de l'Escola Municipal de Música de Barcelona en allò referent a l'harmonia i composició, orgue i contrapunt, i fuga; i els de piano els realitzarà particularment amb el gran pianista Carles G. Vidie-lla.

Mentrestant, fundava a Sabadell el "QUINTET ESLAVA" i encetava les seves primeres composicions "DE AVANZADA" polca, i "ANGELA" maxurca, que foren estrenades amb extraordinari èxit per l'esmentat Quintet i l'Orquestra Fatxendes.

El dia 9 d'octubre del 1898 estrenà en el Teatre Euterpe d'aquesta ciutat una sarsuela de costums sabadellencs amb lletra de Pau Grieria Cruz titulada "EL BALL DEL CARRER DEL SOL O JA S'HA PROMÈS LA CONXA", obtingué una excel·lent acollida. Vegi's el que deia la "Revista de Sabadell" del 12 d'octubre: "Con un lleno completo, justamente atraído por la novedad de una obra original de dos jóvenes compatriotas, tuvo efecto el domingo último en el Teatro de Euterpe el estreno del sainete cómico-lírico, letra de Pablo Grieria y Cruz, música de José Masllobet y Sanmiquel, "Lo ball del carrer del Sol o ja s'ha promès la Conxa", que obtuvo un éxito sumamente satisfactorio. Abundan en el libro situaciones cómicas y chistes de buena ley; los tipos todos están presentados con suma naturalidad, sin que el autor haya recurrido para lograr efectos falsos, a tipos chocarreros e inverosímiles. La obra está dialogada con soltura y naturalidad; tiene vida

AL EMINENT MESTRE COMPOSITOR

En Josep Masllobet Sanmiquel

La costa es aspre y dura,
penosa, de pujar;
qui avensa, no's detura
ni para de lluytar,
aconsegueix l'altura
que'l feya sospirar.

Amunt feres ta via
cercantne l'Art sublim;
la lluyta no't rendia;
la fé't mostrava'l cim;
enveja y gelosia
bramaven en l'abim.

Triomfant de sa cridoria
el cim has alcançat;
claror d'excelsa gloria
ta testa ha auriolat,
y'l cant de ta victoria
els mars ha travessat.

Manel Ribot y Serra

Sabadell 13 Octubre de 1909.

És una gentilesa de

Radio Grau

DISCS -
ALTA FIDELITAT -
TELEVISIÓ EN COLOR -
ELECTRODOMÈSTICS -

Rambla, 14
Tel. 725 93 33

y color, y en ella ha demostrado su autor conocimientos escénicos que hacen de su primera obra algo más que una afortunada tentativa literaria.

La música revela en su joven autor conocimientos y facultades en el difícil arte superiores a sus años. Entre las piezas que más sobresalen figuran el preludio, que hubo de repetirse para acallar los aplausos del público, suyo único defecto consiste sin duda en que no encuadra dentro del carácter cómico de la obra, y el brindis del final del tercer cuadro.

Los autores fueron llamados al palco escénico repetidas veces al final de la obra entre entusiastas aplausos.

El maestro Aguadé, ventajosamente conocido por nuestro público concertó y dirigió con cariño la obra. La Orquesta Fatxendas desempeñó su cometido a la perfección".

En el mes de novembre de l'any 1899, entra a formar part de la companyia de sarsuela dirigida per Francesc de la Vega i el mestre Conti, com a mestre de cors, i poc després obtenia la plaça de director, junt amb el mestre Oliveres, de la companyia de sarsuela catalana d'en Josep C. Codina que actuava en el Teatre Camps de Recreu d'aquesta ciutat.

En aquest mateix Teatre, el dia 12 de maig del 1900, s'hi estrenà, per la Companyia de Dolors Millanes una nova sarsuela titulada "MARCELA" amb lletra de Juli Mayor Franquet. La "Revista de Sabadell" en féu la següent resenya: "En el Teatro de los Campos de Recreo, la Compañía de la señora Millanes estrenó el sábado último la zarzuela en un acto "MARCELA" letra de Don Julio Mayor y música de nuestro compatriota el joven y aplaudido Mtro. Don José Masllovet Sanmiquel.

El libro no se recomienda por su originalidad ni por su novedad; constituyéndolo una serie de episodios cada uno de los cuales termina con su correspondiente "bronca", injustificada casi siempre. Los tipos de "MARCELA" no demuestran más que una tendencia; la de andar a palos sin tón ni són. El lenguaje que usa es artificioso; es un flamenco trasplantado, no del que se toma d'"après nature", sinó del que se lee en las crónicas taurinas. La inexpe-

riencia del autor se nota en todo, hasta en lo más rudimentario. Un "pasacalle" que es la pieza musical más notable de la obra, se canta en un salón cerrado dispuesto para la celebración de un baile.

Con tan pobres elementos poco puede hacer el maestro compositor, y sin embargo, para libro tan deslazado el Sr. Masllovet ha compuesto una partitura digna de su buen talento y que revela sus progresos en el difícil arte que cultiva. Los méritos del joven maestro y el cariño que nuestro público le profesa por su afición al estudio y su constante aplicación, fueron la tabla de salvación de "MARCELA", que sin la garantía del Sr. Masllovet se hubiera ido a fondo irremisiblemente, a pesar de los esfuerzos de la Sra. Millanes y de los artistas de su Compañía que se esmeraron en su desempeño.

Si "MARCELA" fué aplaudida por nuestro público débese únicamente a los méritos de su partitura; pero esta condición no basta, y otros públicos no han de tenerla en cuenta.

La estimación que sentimos por el Sr. Masllovet nos obliga a aconsejarle que no presente su obra ante otros públicos sin que el libro haya sido objeto de importantísima reforma; es un esquife muy débil para embarcarse, y si no sopla una brisa excesivamente favorable el naufragio es seguro. Y en Sabadell el nombre del Sr. Masllovet contuvo la fuerza del viento".

A l'ensem, en el Teatre Olimpia de Barcelona, on actuava una prestigiosa Companyia que dirigia el sabadellenc Joan Roca Buxadé, li estrenaren "CURRILLA LA CHALEQUERA", lletra de Juli Mayor, "LOS FILARMONICOS" de Juli Mayor i Josep Dalmases. També escrigué "LA CARTICA" i "NOBLEZA GITANA", les dues amb lletra de Josep Dalmases, que no arribaren a estrenar-se; "LEYENDA FANTASTICA" per a piano i violí, les melodies per a cant i piano "MARIS STELLA", lletra de Manuel del Palacio, "CREPUSCULO", lletra de Salvador Rueda, "ORACION" de Vicens Colorado, "NO VUELVE", de R. Blanco Asenjo i una "SALVE REGINA" a quatre veus d'home.

A principis del 1901, va traslladar-se a Madrid on després de perfeccio-

nar els estudis de composició musical escrigué amb col.laboració del mestre Angel Rubio, les sarsueles "EL CHICO DE LA PORTERA", lletra d'Angel Camaño, dedicada a la genial Loreto Prado i estrenada amb extraordinari èxit en el Teatre Còmic de Madrid, "LA CHIQUILLA", lletra de Ventura de la Vega, estrenada per la tiple Julia Mena en el Teatre Pignatelli de Saragossa i "MILORD" de Ramón Lobo Regidor estrenada en el mateix Teatre, "LA TUNA DE ALCALA", dels senyors Boada Rossó i Montero, estrenada en el Teatre Còmic de Madrid i "TARJETAS POSTALES" amb lletra de Carles Díaz Valero que no s'arriba a estrenar.

També va musicar "ARISTOCRATAS MODERNOS", lletra d'Angel de la Guardia i "EL TIO DE LA TIPLE" de Jackson Veyan i Rossó i Montero que tampoc foren estrenades.

Apart d'aquesta gran producció teatral, cal esmentar també les obres de caràcter orquestral, les quals han estat interpretades per importants conjunts d'Espanya, Amèrica i Filipines. Són les següents: "BARCAROLA", en la major; "NUIT DE LUNE", vals fantàstic; "SOL IXENT", suit catalana; "GAVOTA", en mi major; "EMILE", pas a quatre; POLKA FANTASQUE", capritx en re major; "QUEJAS DE UNA ARABE", serenata; i "INTERMEDIO BURLESCO", serenata; les tres darreres premiades amb menció honorífica en els concursos celebrats per la revista madrilenya de música i teatre "FIDELIO".

La Casa Dotesio, edita el pas a quatre "Emile" i la sarsuela "La Tuna de Alcalá". La Casa Rossó i Montero "NUIT DE LUNE" i la sarsuela "El chico de la Portera". Isidre Torres de Barcelona edità dos números del sainet líric "Lo ball del carrer del Sol o ja s'ha promès la Conxa".

També composà la música de la sarsuela de Pau Griera Cruz "LA SOIRÉE DE CAN PEU FI"; la polca "PURA"; la melodia per a cant i piano "MAI MES", amb lletra de Domènec Saló i una col.lecció de vuit "SEVILLANAS" per a piano.

Daniel Sanhauja i Capella

Radio Grau Radio Grau Radio Grau